

III

(Akty przygotowawcze)

TRYBUNAŁ OBRACHUNKOWY

OPINIA NR 9/2012

dotycząca zmienionego wniosku w sprawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego objętych zakresem wspólnych ram strategicznych oraz ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego i Funduszu Spójności, oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 – (COM(2012) 496 final – 2011/0276 (COD))

(przedstawiona na mocy art. 287 ust. 4 akapit drugi Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej)

(2013/C 13/01)

SPIS TREŚCI

	Punkt	Strona
Wprowadzenie	1–2	2
Uwagi ogólne	3–6	2

TRYBUNAŁ OBRACHUNKOWY UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej (TUE), w szczególności jego art. 4, 5 i 17, oraz Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), w szczególności jego art. 174–178, art. 287 ust. 4 akapit drugi oraz art. 317, 318 i 322,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 ⁽¹⁾,

uwzględniając wniosek Parlamentu o wydanie opinii, który wpłynął do Trybunału w dniu 12 listopada 2012 r.,

uwzględniając zmieniony wniosek w sprawie rozporządzenia przedstawiony przez Komisję ⁽²⁾,

uwzględniając swoją opinię nr 1/2010 pt. „Poprawa finansowego zarządzania budżetem Unii Europejskiej: zagrożenia i wyzwania” ⁽³⁾ oraz opinię nr 7/2011 dotyczącą wniosku w sprawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu

Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego objętych zakresem wspólnych ram strategicznych oraz ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego i Funduszu Spójności, oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1083/2006 ⁽⁴⁾,

mając na uwadze, że zgodnie z art. 5 TUE Unia podejmuje działania w dziedzinach, które nie należą do jej wyłącznej kompetencji, tylko wówczas i tylko w takim zakresie, w jakim cele proponowanych działań mogą zostać lepiej osiągnięte na poziomie Unii ze względu na ich rozmiary lub skutki,

mając na uwadze, że zgodnie z art. 174 TFUE, w celu wspierania harmonijnego rozwoju całej Unii rozwija ona i prowadzi działania służące wzmocnieniu jej spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej,

mając na uwadze, że Komisja wykonuje budżet i zarządza programami (art. 17 ust. 1 TUE) oraz że wykonuje ona budżet we współpracy z państwami członkowskimi, na własną odpowiedzialność i w granicach przyznanych środków, zgodnie z zasadami należytego zarządzania finansami, a państwa członkowskie współpracują z Komisją w celu zapewnienia, aby środki były wykorzystywane zgodnie z tymi zasadami (art. 317 TFUE),

⁽¹⁾ Dz.U. L 298 z 26.10.2012, s. 1.

⁽²⁾ COM(2012) 496 final z dnia 11 września 2012 r.

⁽³⁾ <http://eca.europa.eu>

⁽⁴⁾ Dz.U. C 47 z 17.2.2012, s. 1.

PRZYJMUJE NASTĘPUJĄCĄ OPINIĘ:

WPROWADZENIE

1. Przedstawiony przez Komisję zmieniony wniosek w sprawie rozporządzenia ustanawiającego wspólne przepisy dotyczące EFRR, EFS, FS, EFRROW i EFMR oraz ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące funduszy w ramach polityki spójności dotyczy w swojej istocie przyjęcia wspólnych ram strategicznych.

2. Niniejsza opinia ogranicza się wprawdzie do zmienionego wniosku Komisji, jednak Trybunał pragnie odnieść się ogólnie do swojej opinii nr 7/2011.

UWAGI OGÓLNE

3. Zmieniony wniosek Komisji modyfikuje zakres wspólnych ram strategicznych i rozdziela ich elementy pomiędzy nowy załącznik I do rozporządzenia ustanawiającego wspólne przepisy a akt delegowany Komisji. Grozi to dalszym pogłębieniem złożoności polityki.

4. Trybunał zauważa, że celem wspólnych ram strategicznych pozostaje wskazywanie wyraźnych kierunków strategicznych dla procesu programowania na szczeblu państw członkowskich i regionów (zob. motyw 14 oraz art. 2 ust. 2 i art. 10 zmienionego wniosku). Jednak – inaczej niż w pierwotnym wniosku Komisji – wspólne ramy strategiczne nie miałyby zapewniać przełożenia celów Unii na kluczowe działania w ramach funduszy. Zamiast tego ustawodawca przekazałby Komisji uprawnienia do ustalania dla każdego celu tematycznego orientacyjnych działań o wysokiej europejskiej wartości dodanej, a także odpowiednich zasad realizacji i priorytetów

dotyczących współpracy (zob. art. 11 i 12 zmienionego wniosku). Zgodnie ze swoją wcześniejszą opinią (zob. pkt 8 opinii nr 7/2011) Trybunał uważa, że w rzeczywistości są to kluczowe i decydujące elementy przyszłego systemu realizacji polityki spójności. W rezultacie należy je uznać za istotne elementy ustawodawstwa UE, których – zgodnie z art. 290 TFUE – nie może dotyczyć przekazanie uprawnień.

5. Trybunał pragnie także przypomnieć swoje zalecenie ujęcia koncepcji europejskiej wartości dodanej w odpowiedniej deklaracji politycznej lub w przepisach prawa UE, które służyłyby władzom politycznym UE jako wytyczne przy określaniu priorytetów w zakresie wydatkowania (zob. pkt 18 opinii nr 1/2010). Dobrą okazją do tego byłoby przyjęcie ram prawnych na lata 2014–2020. Tego rodzaju doprecyzowanie wydaje się tym bardziej istotne, jeśli potwierdziłaby się wola przekazania Komisji uprawnień do wskazywania działań o wysokiej europejskiej wartości dodanej. W tym względzie Trybunał zauważa, że podana w zmienionym wniosku definicja (zob. art. 2 ust. 4 zmienionego wniosku) w niewystarczającym stopniu precyzuje kryteria umożliwiające wybór działań, które wnoszą „znaczący wkład w osiągnięcie celów unijnej strategii na rzecz inteligentnego, trwałego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu” oraz stanowią „punkt odniesienia dla przygotowywania programów”.

6. Ponadto zgodnie z zasadą pomocniczości wszystkie podejmowane przez UE działania powinny w założeniu mieć na celu zapewnienie europejskiej wartości dodanej. Odniesienie do „orientacyjnego” wykazu działań (art. 12 zmienionego wniosku) wydaje się sugerować, jakoby wymóg zapewnienia europejskiej wartości dodanej miał charakter jedynie fakultatywny.

Niniejsza opinia została przyjęta przez Trybunał Obrachunkowy w Luksemburgu na posiedzeniu w dniu 13 grudnia 2012 r.

W imieniu Trybunału Obrachunkowego

Vitor Manuel da SILVA CALDEIRA

Prezes